

Arrest

nr. 79 581 van 19 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Maleisische nationaliteit te zijn, op 21 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, van 11 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van 25 augustus 2011 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 oktober 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 december 2009 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 11 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 25 augustus 2011 wordt voormelde beslissing aan verzoekster ter kennis gebracht samen met een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De motivering van de eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.12.2009 werd ingediend door :

L., S. L. (R.R.: 000)

nationaliteit: Maleisië

geboren te S. op 10.06.1964

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet, wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructie. Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Het feit dat deze aanvraag niet enkel wordt bekeken in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zoals deze bestond op het moment van de indiening van de aanvraag, maar ook op basis van de vernietigde instructies, is een gunstmaatregel die aan betrokkene wordt toegestaan.

Voor de criteria 1.1, 1.2 en 2.7 van de vernietigde instructies van 19 juli 2009 komt betrokkene niet in aanmerking aangezien zij nooit een asielprocedure heeft opgestart.

Voor de prangende humanitaire situaties zoals opgesomd in de punten 2.1 tot en met 2.6 van de vernietigde instructies van 19 juli 2009 komt betrokkene evenmin in aanmerking. Zij is immers geen ouder van een Belgisch of EU-kind, geen familielid van een EU-burger, had geen onbeperkt verblijf in België als minderjarige, heeft geen echtgenote met een verschillende nationaliteit en zij geniet niet van een Belgisch (invaliditeits)pensioen.

Voor de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009 komt betrokkene evenmin in aanmerking aangezien zij niet aantoonde een ononderbroken periode in België te hebben verbleven. Om in aanmerking te komen voor het criterium 2.8A moet ondermeer voldaan zijn aan de voorwaarde dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan haar aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...]

of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”.

Betrokkene voldoet aan geen van beide voorwaarden. Zij heeft voor 18.03.2008 geen wettig verblijf gehad, noch een geloofwaardige poging ondernomen, en zij verblijft geen vijf jaar ononderbroken in België (zie verder). Voor criterium 2.8B, is een ononderbroken verblijf vereist sinds ten minste 31.03.2007. Betrokkene legt slechts een getuigenverklaring voor van 28.11.2009 over haar ononderbroken verblijf. Een enkele getuigenverklaring, is onvoldoende om aannemelijk te maken dat betrokkene voor de gevraagde periode ononderbroken in België heeft verbleven. De andere stukken die betrokkene voorlegt, zoals enkele aankoopbewijzen, vervoersbewijzen en foto, werden niet in het voordeel van betrokkene weerhouden, daar deze stukken geen aantoonbaar verband leggen met de identiteit van betrokkene. Het feit dat betrokkene een arbeidscontract voorlegt van 23.11.2009 doet niets af aan de voorwaarde van ononderbroken verblijf. Betrokkene komt bijgevolg niet in aanmerking voor de criteria 2.8 A of 2.8 B.

Betrokkene verwijst ook naar haar goede integratie. Het feit dat betrokken in België verblijft, Nederlandse les volgt, werkbereid is, over diploma's beschikt, sociale en familiale banden zou hebben, doet niets af aan de voorwaarden gesteld met betrekking tot de instructie van 19.07.2009.

Betrokkene beroept zich ten slotte op art.8 EVRM. Zij toont echter niet aan familiale banden te hebben en gewone sociale relaties vallen niet onder art.8 EVRM. Dit argument werd dan ook niet in het voordeel van betrokkene weerhouden.”

De motivering van de tweede bestreden beslissing, met name het bevel om het grondgebied te verlaten, luidt als volgt:

"In uitvoering van de gemachtigde van de Minister van Migratie en Asielbeleid

wordt aan L.S. I.

geboren te S, op 10.06.1964,

van Maleisië nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 23 SEPT 2011

(datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bls van de vreemdelingenwet, wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht

Van deze vernietigde instructie. Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid,

de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Het feit dat deze aanvraag niet enkel wordt bekeken in het licht van artikel 9bls van de Vreemdelingenwet zoals deze bestond op het moment van de Indiening van de aanvraag, maar ook op basis van de vernietigde instructies, is een gunstmaatregel die aan betrokkene wordt toegestaan.

Voor de criteria 1.1,1,2 en 2.7 van de vernietigde Instructies van 19 juli 2009 komt betrokkene niet in aanmerking aangezien zij nooit een asielprocedure heeft opgestart,

Voor de prangende humanitaire situaties zoals opgesomd in de punten 2.1 tot en met 2.6 van de vernietigde instructies van 19 juli 2009 komt betrokkene evenmin in aanmerking. Zij is immers geen ouder van 'een Belgisch of EU-kind, geen familielid Van een EU-burger, had geen onbeperkt verblijf in België als minderjarige, heeft geen echtgenote met een verschillende nationaliteit en zij geniet niet van een Belgisch (invaliditeits)pensioen. .

Voor de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009 komt betrokkene' evenmin in aanmerking aangezien zij niet aantoonde een ononderbroken periode in België te hebben verbleven. Om in aanmerking te komen voor het criterium 2.8A moet ondermeer voldaan zijn aan de voorwaarde dat: "de vreemdeling die voorafgaand een haar aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5jaar bedraagt; én die Voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad {...)

of, die voor die dfJtl.1m, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen".

Betrokkene voldoet aan geen van beide voorwaarden, Zij heeft voor 18.03.2008 geen wettig verblijf gehad, noch een geloofwaardige poging ondernomen, en zij verblijft geen vijf jaar ononderbroken in België (zie verder). Voor criterium 2.8B, is een ononderbroken verblijf vereist sinds ten minste 31.03.2007. Betrokkene legt slechts een getuigenverklaring Voor van 28.11.2009 over haar ononderbroken verblijf. Een enkele getuigenverklaring, is onvoldoende om aannemelijk te maken dat betrokkene voor de gevraagde periode ononderbroken in België heeft verbleven. De andere stukken die betrokkene voorlegt, zoals enkele aankoopbewijzen, vervoersbewijzen en foto, werden niet in het voordeel van betrokkene weerhouden, daar deze stukken geen aantoonbaar verband leggen met de identiteit van betrokkene. Het feit dat betrokkene een arbeidscontract voorlegt van 23.11.2009 doet niets af aan de voorwaarde van ononderbroken verblijf. Betrokkene komt bijgevolg niet in aanmerking Voor de criteria 2.8A of 2.8B,'

Betrokkene verwijst ook naar haar goede Integratie. Het feit dat betrokken in België verblijft, Nederlandse les volgt, werkbereid is, over diploma's beschikt, sociale en familiale banden zou hebben, doet niets af aan de voorwaarden gesteld met betrekking tot de instructie van 19.07.2009.

Betrokkene beroept zich ten slotte op art. 8 EVRM. Zij toont echter niet aan familiale banden te hebben' en gewone sociale relaties vallen niet onder art. 8 EVRM. Dit argument werd dan ook niet in het voordeel van betrokkene weerhouden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekster voert de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de formele motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“Overwegende dat verzoekster zussen in België heeft die de Belgische nationaliteit hebben.

Dat deze zussen kinderen hebben.

Dat de kinderen vaak contacten hebben met hun tante.

Overwegende dat de bestreden beslissing stelt dat verzoekster geen familielid is van een EU-burger.

Dat dit manifest onwaar is.

Dat zij wel een familielid is van twee EU-burgers namelijk haar zussen.

B. Schending van de formele motivatieplicht.

Overwegende dat de tegenpartij uitgaat van een verkeerde stelling namelijk dat betrokkene niet in aanmerking komt voor de prangende humanitaire situaties zoals opgesomd in de punten 2.1 t.e.m. 2.6 van de vernietigde instructies.

Zij is immers - zo wordt gesteld - geen familielid van een EU-burger.

Terwijl dit manifest onwaar is.

Zij is een familielid van minstens twee EU-burgers namelijk haar twee zussen.”

2.2 In de nota met opmerkingen repliceert verweerder het volgende:

“De zussen van verzoekster hebben de Belgische nationaliteit. Deze zussen hebben kinderen die gehecht zijn aan hun tante. De beslissing zegt ten onrechte dat ze geen familielid is van een EU burger. Dit is onwaar.

Verwerende partij heeft betreffende de vermeende schending van artikel 8 EVRM de eer te antwoorden dat:

- artikel 8 EVRM de eerbiediging waarborgt van het recht op gezinsleven en privé-leven en de niet-inmenging van enig openbaar gezag bij de uitoefening van dat recht.

- de niet noodzakelijk definitieve verwijdering van het grondgebied van verzoekende partij geen verboden inmenging vormt in de uitoefening door deze laatste van haar recht op privé- en gezinsleven in de zin van dit verdragsartikel.

- het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inderdaad aanneemt dat uit art. 8 EVRM niet kan worden afgeleid dat een vreemdeling er een staat toe kan verplichten om hem op zijn grondgebied te gedogen (cf. VAN DE PUTTE, M., "Straatsburg gaat vreemd. De vreemdeling in de jurisprudentie van de Straatsburgse organen", T. V.R. 1994, (3), 12),

- het de verwerende partij toegelaten is wetsontduiking tegen te gaan, en daartoe de nodige maatregelen te nemen.

- bovendien reeds werd geoordeeld dat een mogelijke toepassing van art. 8 EVRM de betrokken vreemdeling niet vrijstelt van het verkrijgen van de vereiste documenten om het Rijk binnen te komen, en dat een tijdelijke verwijdering om reden dat hij niet in het bezit is van die documenten dan ook geenszins strijdig is met dit verdragsartikel (zie R.v.St. nr 48.653, 20.07.1994, Arr. R. v. St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 42.039, 22.02.1993, Arr. R. v. St. 1993, z.p.);

- opdat een vreemdeling zich op artikel 8 van het EVRM zou kunnen beroepen, er niet alleen sprake moet zijn van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en diens familie, maar dat het nagenoeg ook onmogelijk moet zijn voor de vreemdeling om in zijn land van oorsprong een familieleven te leiden (J. VANDE LANOTTE en Y.HAECK (eds.), Handboek EVRM deel 2 Artikelgewijze Commentaar, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, p. 754.);

- de in casu bestreden beslissing inderdaad enkel tot gevolg heeft dat verzoekende partij tijdelijk het land dient te verlaten met de mogelijkheid er terug te keren nadat zij zich in het bezit zal hebben gesteld van de nodige documenten voor een regelmatige binnenkomst in het Rijk,

- er geen sprake is van een schending van het art. 8 EVRM.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekster van mening is dat er wel sprake is van prangende humanitaire situaties omdat zij familielid is van een EU onderdaan, met name haar Belgische zussen.

In de beslissing wordt opgemerkt dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de criteria 1.1, 1.2 en 2.7 van de Instructie van 19 juli 2009, aangezien zij geen asielpcedure heeft doorlopen. Verwerende partij stelt vast dat verzoekster dit gegeven niet betwist, en dit ook moeilijk kan, vermits in het administratief dossier geen aanwijzingen terug te vinden zijn van een doorlopen asielpcedure.

De beslissing geeft bovendien aan dat verzoekster niet voldoet aan de prangende humanitaire situaties zoals opgesomd in de punten 2.1 tot en met 2.6 van de Instructie, dewelke luiden als volgt:

" (...)

Volgende situaties worden beschouwd als prangende humanitaire situaties. Deze opsomming neemt de discretionaire macht die de Minister of zijn gemachtigde bezit niet weg om andere gevallen dan deze die hieronder worden opgesomd te beschouwen als zijnde prangende humanitaire situaties. Een bijzondere aandacht zal hierbij uitgaan naar vreemdelingen die behoren tot een kwetsbare groep.

2.1 De vreemdeling die ouder is van een Belgisch minderjarig kind en die een reëel en effectief gezin vormt met dit kind.

2.2 De vreemdeling die ouder is van een minderjarig kind dat een EU-burger is, indien het kind over voldoende bestaansmiddelen beschikt, eventueel verkregen via deze ouder en wanneer de ouder effectief instaat voor de zorg van het kind;

2.3 De familieleden van een EU-burger die buiten het toepassingsgebied van de gezinshereniging (artikel 40bis van de wet) vallen maar van wie het verblijf dient te worden 'vergemakkelijkt' in toepassing van de Europese richtlijn 2004/38, zijnde, de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwoonden bij de EU-burger, of die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig hebben;

2.4. De vreemdeling die gemachtigd of toegelaten werd tot een onbeperkt verblijf in België als hij minderjarig was en die daarna is teruggekeerd (al dan niet onder de dwang van zijn ouders) naar zijn land van herkomst maar die geen aanspraak kan maken op een recht op terugkeer zoals voorzien in de wet of in de koninklijke besluiten, zoals de vreemdeling van wie het paspoort of de verblijfstitel werd afgenomen wanneer hij is teruggekeerd naar het land van herkomst of de jonge vrouw die tegen haar wil uitgehuwelijkt werd, voor zover de

2.5 De echtgenoten met een verschillende nationaliteit die afkomstig zijn uit landen die hun gezinshereniging niet toelaten, met het gevolg dat ingeval van verwijdering naar hun respectieve landen van herkomst, hun gezinscel zou verbroken worden, in het bij zonder, wanneer ze een gemeenschappelijk kind hebben;

2.6 Vreemdelingen die een Belgisch pensioen of invaliditeitspensioen genieten, maar die hun recht op verblijf in België verloren hebben ingevolge hun terugkeer naar het land van herkomst;

(...) "

Verzoekster maakt niet duidelijk onder welk van deze punten zij zichzelf beschouwt. Dat haar zussen de Belgische nationaliteit hebben, volstaat alleszins niet om onder de toepassing te vallen van het voormelde. Verzoekster toont het tegendeel niet aan.

Dat verzoekster niet geregulariseerd kon worden in toepassing van criterium 2.8 A en 2.8B wordt door haar niet betwist, waardoor dit onderdeel van de beslissing niet ter discussie staat.

Het eerste middel is niet ernstig.

Tweede middel: schending van de formele motiveringsplicht.

Ten onrechte gaat de beslissing ervan uit dat zij niet in aanmerking komt voor de prangende humanitaire situaties zoals opgesomd in de punten 2.1 - 2.6 van de Instructie van 19 juli 2009. Zij is wel degelijk een familielid van een EU burger.

Verwerende partij verwijst naar de behandeling van het eerste middel en herhaalt dat verzoekster weliswaar Belgische zussen heeft, maar niet heeft aangetoond onder de toepassing te vallen van de instructie zoals zij beweert.

Uit niets dat zij aanbrengt, in haar bijzonder summiere verzoekschrift, blijkt dat de motiveringsplicht werd geschonden.

De verwerende partij concludeert dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte.

De verwerende partij merkt op dat verzoekende partij de motieven van de beslissing schijnt te kennen, vermits zij ze aanvecht in het verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

"Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht."

(R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

"Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op

eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

(R.V.V, arrest nr. 21.513 van 16 januari 2009)

De beslissing is derhalve afdoende formeel gemotiveerd.

Verwerende partij is derhalve van oordeel dat de beslissing afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. Verzoekers beweringen kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Het tweede middel is niet ernstig.”

2.3 Verzoekster betoogt dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat zij geen familielid is van een EU-burger en daarom niet in aanmerking komt voor ‘prangende humanitaire situatie’ terwijl zij wel degelijk familielid is van twee EU-burgers, namelijk haar zussen, van Belgische nationaliteit. Het motief is bijgevolg “*manifest onwaar*”.

Verzoekster vroeg in haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 9 december 2009 de toepassing van artikel 8 van het EVRM door te verwijzen naar de aanwezigheid van familieleden in België, die over de Belgische nationaliteit beschikken. Zij voegt kopieën toe van de identiteitskaarten van haar zussen.

In de bestreden beslissing motiveert verweerder dat verzoekster in haar aanvraag om machtiging tot verblijf weliswaar niet heeft gevraagd om geregulariseerd te worden op basis van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 doch past hij de criteria van de vernietigde instructie toe als gunstmaatregel. Verweerder verwijst vervolgens naar de punten 2.1 tot en met 2.6 van de vernietigde instructies van 19 juli 2009 of ‘prangende humanitaire situaties’ en motiveert dat verzoekster niet in aanmerking komt voor een regularisatie op basis van dit criterium aangezien zij “*geen familielid (is) van een EU-burger*”. Verzoekster toont aan dat dit motief “*manifest onwaar*” is en aldus feitelijke grondslag mist nu uit de stukken van het dossier blijkt dat haar zussen van Belgische nationaliteit zijn. Dit wordt overigens niet betwist in de nota met opmerkingen. Verweerder heeft in de bestreden beslissing bijgevolg niet geantwoord op verzoeksters aangehaalde argument om verblijfsmachtiging omwille van de aanwezigheid van familieleden in België, van Belgische nationaliteit. In de bestreden beslissing wordt derhalve onterecht overwogen dat zij niet in aanmerking komt voor de “*prangende humanitaire situaties*” aangezien zij “*geen familielid (is) van een EU-burger*”. De bestreden beslissing steunt op een feitelijk onjuist gegeven. De schending van de formele motiveringsplicht wordt aangetoond.

Dit onderdeel van het middel is gegrond.

Gezien de gegrondheid van dit onderdeel tot de ruimste vernietiging leidt, dient niet verder te worden ingegaan op de overige onderdelen van het middel.

Gelet op de nauwe verbondenheid tussen enerzijds de beslissing waarbij de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden ongegrond wordt verklaard en anderzijds het bevel om het grondgebied te verlaten – verbondenheid die onder meer blijkt uit het feit dat beide beslissingen gelijktijdig werden genomen en werden opgenomen in één en dezelfde instructie – dient *in casu* te worden gesteld dat, gelet op de verknochtheid van beide beslissingen en in het belang van een goede rechtsbedeling ook het bevel uit het rechtsverkeer dient te worden verwijderd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, van 11 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en het bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN